

[H. C. Hansen.]

de, hvis ikke vi gennem Akkordloven afskar dem fra denne Mulighed. Dette har jeg ikke sagt, tværtimod. Det, som jeg sagde, var, at vi under Behandlingen af Akkord-sagerne ikke kunde undgaa, at visse Prioritetshavere blev tvunget ind under Moratorielovgivningen, som, hvis de fik Lov til at erklære Manden fallit, maaske havde en vis Mulighed for at redde noget af deres Tilgodehavende.

Naar man faar en Akkordsag frem, saa ligger Forholdet næsten altid saaledes, at Prioriteterne ligger langt ud over Værdierne, saaledes som de kan opgøres i Henhold til Akkordlovens Bestemmelser, og der kan i Akkordsager overhovedet ikke være Mulighed for, at de løse Kreditorer kan komme i Betragtning. Jeg gad for Resten nok se den Købmand eller Haandværker eller anden næringsdrivende, som skulde overtage en Landbrugsejendom, som var prioriteret til henimod det dobbelte af den Værdi, som den skal ansættes til, og se, hvorledes han vilde være i Stand til ved en Tvangsauktion at redde noget som helst. Selv om ogsaa deres Tilgodehavende laa nærmere inden for Sandsynlighedens Grænser, tror jeg dog ikke, der er ret mange af de Folk, der vilde være i Stand til at fremtvinge en Tvangsauktion for at overtage Ejendommen.

Derfor vil jeg forvare mig mod at faa lagt det i Munden, at jeg skulde mene, at Haandværkere efter min Mening løber nogen Risiko af betragtelig Art som Følge af denne Lov. Tværtimod mener jeg, at den højtærede Landbrugsminister saa ubetinget har Ret i, at Akkordloven gennem de Laan, Staten yder, yder visse Fordele derigennem, at de Kreditorer, som tiltræder enten Akkorden eller Moratoriet, faar noget. Og det er ogsaa almindeligt, at man fra Kreditorernes Side faar Anerkendelse for, at man har en Lovgivning, som dog sikrer Mandens Eksistens paa Ejendommen i 3 Aar, idet de gaar ud fra den fornuftige Betragtning, at de gerne vil give dette Moratorium, for at Manden kan faa Lejlighed til at faa sin Stilling forbedret økonomisk for derigennem at faa Mulighed for at betale de Beløb tilbage, som han skylder væk.

Det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersens Bemærkninger mandede jo til sidst ud i den Betragtning, at selv om han ogsaa kunde faa Oplysninger i Løbet af et Par Dage, havde han ingen Tro til, at han og hans Parti vilde være tilfredsstillet, da de er imod denne Lovgivning. Det synes at afdække sig mere og mere, at de Herrer vil nok have Æren for de Bestemmelser i

denne Lovgivning, som dette Lovforslag forbedrer, men der er saa mange Skavanker, som afspejler sig ude i visse Dele af Befolkningen, og dem vil de kunne tage den politiske Fordel af.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen har Ordet for en kort Bemærkning.

A. C. D. Petersen: Til det ærede Medlem Hr. H. C. Hansens sidste Udtalelse skal jeg kun bemærke, at jeg nedskrev straks, medens det ærede Medlem udtalte Ordene, den Udtalelse af det ærede Medlem, der lød saaledes: „Det er muligt, at der i enkelte Tilfælde har været Forhold, hvor man har kunnet faa noget mere uden Akkordloven end under Akkordloven.“ Naar det ærede Medlem nu ønsker at iklæde det et større Ordforraad, saa betyder det ikke, at det ærede Medlem kan bortforklare det, han her erkendte. Det er jo ogsaa rigtigt, hvilket ogsaa den højtærede Ministers Eksempel til fulde gav os Indtryk af.

Det ærede Medlem Hr. H. C. Hansen resumerede sine Bemærkninger i, at Det konservative Folkeparti ikke havde nogen Interesse i at faa disse Oplysninger, for det var imod denne Lovgivning og vilde være imod den alligevel. Det er netop grundet paa, at vi mangler disse Oplysninger og vedblivende ikke har faaet dem, trods det at vi hver Gang et saadant Lovforslag har været til Behandling, har bedt om at faa Oplysninger om, hvorledes Loven har virket — det er netop derfor, at vi ikke kan stemme for Lovforslaget. Aldrig er der tilvejebragt Bevismateriale for, at denne Lovgivning har virket heldigt, fra hvilken Side saa Kravet om Oplysninger blev fremsat. Dette tyder paa, at man ikke er saa ivrig efter at faa disse Beviser forelagt.

Det ærede Medlem Hr. Olufsons smagfulde Bemærkninger om, at jeg og mit Parti ønskede at fiske i rørt Vand, skal jeg skænke ham; det tror jeg, at det ærede Medlem selv er saa vel anset for at kunne gøre og ville gøre, at det ikke behøver at interessere ham, hvad der sker i en anden Lejr. Det er muligt, det ærede Medlem har Ret i, at de 13 Mill. Kr., som Handel og Haandværk har faaet, er et Beløb, de ikke ellers vilde have faaet; men hvis Beløbet ikke tilbagebetales, saa er det jo Staten, som har givet de akkordsøgende en Foræring, og saa er det urigtigt at kalde det Laan. Naar Staten overtager visse Garantiforpligtelser og Skyldforpligtelser,